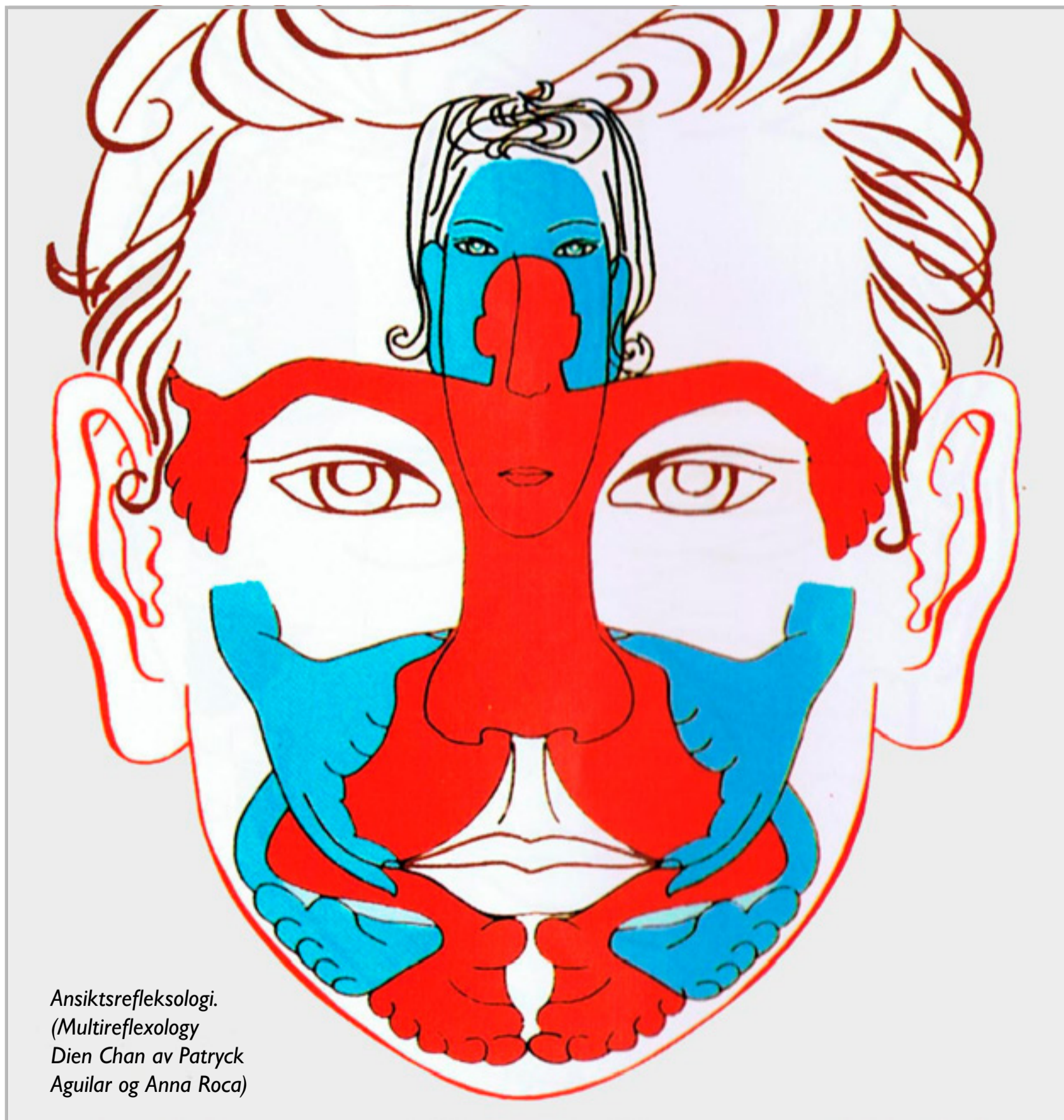

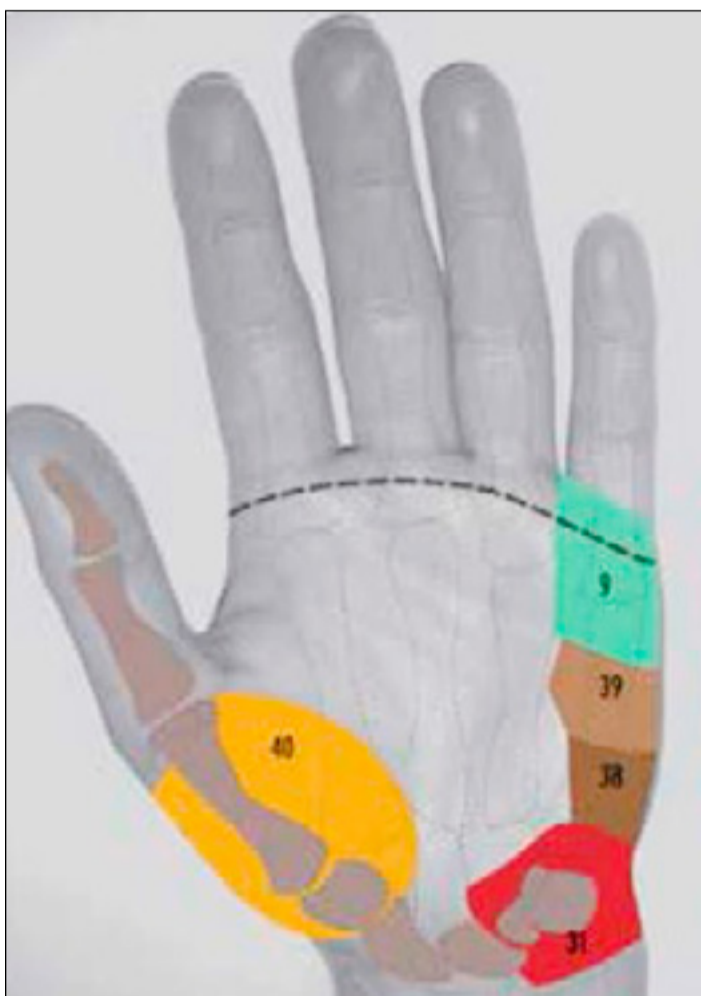
Introduksjon til refleksologi for soneterapeuter

Ansiktsrefleksologi.
(Multireflexology
Dien Chan av Patryck
Aguilar og Anna Roca)

Piezogenic pedal papules.

Sarafijn Hand Reflexology av Heinrike Bergmans.

Først må en fundamental egenskap ved reflekser fremheves: Reflekser virker i to retninger. For eksempel om det skulle oppstå en skade i seteområdet så vil reflekser som projiserer seteområdet bli påvirket. Det vil også være tilsvarende motsatt vei. Om det skjer noe på en seterefleks, for eksempel i form av soneterapeutisk behandling, så vil sete bli påvirket.

Om man går til en lege med tilstanden som er vist på bilde 1 kan man få diagnosen *piezogenic pedal papules*. Det er knuter i huden, i dette tilfellet på helen. I de fleste tilfeller er den *idiopatisk*, det vil si at legen ikke forstår hvorfor tilstanden har oppstått. Det store spørsmålet for en soneterapeut blir da om det er et seteproblem som kan behandles på seterefleksen, eller om det er et hælproblem som kan behandles på hælrefleksen. Eventuelt om det er begge deler. Men det finnes en tredje mulighet. Om det er snakk om et hælproblem på området for seterefleksen er det mulig å behandle dette på setet, siden refleksene er toveis. Siden foten har soner som representerer hele kroppen og refleksene er toveis, må vi konkludere med at det finnes reflekser over hele kroppen.

Den nesten biten av informasjon kommer fra håndrefleksologi. Området som er markert med 31 representerer bekkenet. Dette vil i vesentlig grad sammenfalle med setet. Det betyr at vi har to soner som representerer sete, et på hand og et på fot. Når så refleksene er toveis betyr det at kroppens sete representerer to områder. Nemlig områdene for seterefleksen på foten og seterefleksen på hånden. Ut fra dette kan man trekke konklusjonen at refleksene ligger lagvis.

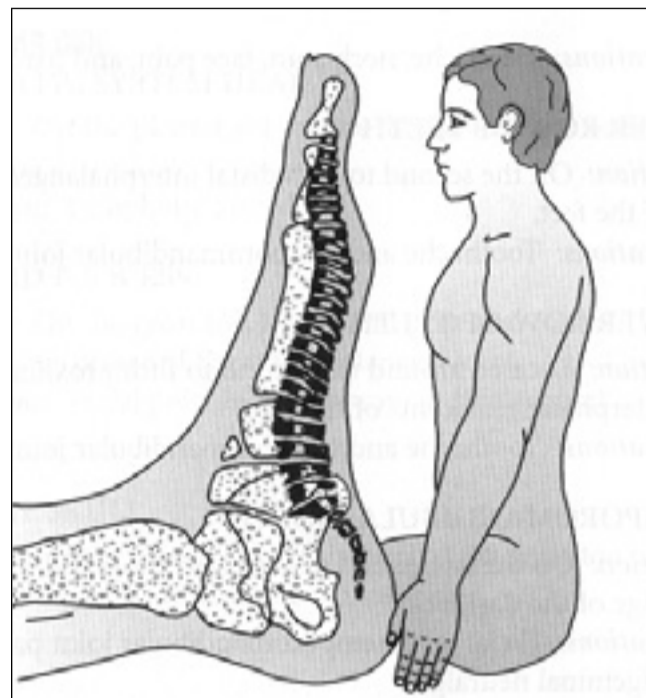
Dette fenomenet åpner for den spennende muligheten det er å jobbe på flere problemer samtidig, på et lite område. Man kan finne et punkt på kroppen som representerer flere av klientens problemer, i hver sin refleksologiske projeksjon. Da

kan man fokusere behandlingen på dette punktet. Et typisk og enkelt eksempel kan være korsrygg og nakkesmerter.

Det at flere soner/reflekser representerer det samme området på kroppen, åpner for spørsmålet om det er vilkårlig hvilken av sonene som i et gitt tilfelle blir brukt. Det er mange anatomiske likheter mellom de to nevnte refleksene for setet, på samme måte vil det være stor likhet i hvordan behandling på disse vil påvirke kroppen, men den vil ikke være nøyaktig lik. Om man så sammenligner sonen/refleksen på foten med en sone i ansiktet som også representerer setet, vil det åpenbart være stor anatomisk forskjell. Den terapeutiske virkningen vil være tilsvarende forskjellig. Alle projeksjoner har sine egne styrker og svakheter. Den projeksjonen som gir et bra resultat ved en forbrenning, trenger ikke gi så godt resultat ved en forstoppelse. Dette er grunnen til at det er nyttig å kunne mange projeksjoner.

Mange soneterapeuter bruker allerede to projeksjoner uten å være bevisst på det. Kroppen er nemlig projisert to ganger ganske likt på føttene. Den ene er høyre side av kroppen projisert på høyre fot, og tilsvarende på den andre side. Den andre projeksjonen er speilvendt, høyre side av kroppen blir projisert på venstre fot. Dermed har vi for eksempel både hjertet og blindtarm projisert på begge føttene.

I eksemplene med hånd og fot har jeg bare nevnt en projeksjon på hvert område. I bildet av ansiktet kan man se antydningen av to forskjellige projeksjoner. Det finnes et utall forskjellige projeksjoner, også på hender og føtter. Når man blir utdannet i refleksologi, lærer man en del projeksjoner på hver del av kroppen. Målet er at man etter hvert skal være i stand til å tolke de signalene som kroppen gir slik at man ikke er avhengig av å ha sett et kart over en projeksjon for å gjøre nytte av projeksjonen som kroppen viser frem som symptomer hos klienten.

Micro-Acupuncture in Practice av Yajuan Wang.